

Kommunernes Landsforening har i forbindelse med arbejdet om nedbringelse af socialt bedrageri fremsat ønske om en større fleksibilitet med hensyn til kontrol. Flexibiliteten skal skabe bedre mulighed for at kunne tilrettelægge kontrollen til det tidspunkt, der passer bedst for den kommunale administration, bl.a. med henblik på at kunne effektivisere indsatsen.

På denne baggrund foreslås det, at kommunerne får en større fleksibilitet med hensyn til det tidspunkt, hvor der skal udsendes en anmodning om skriftlig bekræftelse om den enkelte modtagers fortsatte status som enlig forsørger.

Med forslaget ændres alene ved tidspunktet inden for det enkelte kalenderår for, hvornår den særlige anmodning skal udsendes til den enkelte modtager. Efter forslaget kan kommunen eksempelvis vælge at udsende den årlige anmodning til samtlige modtagere på en gang. Alternativt kan kommunen eksempelvis vælge, at der i den enkelte måned alene udsendes anmodning til en tolvtedel af modtagerne.

Med forslaget ændres ikke ved, at der alene en gang årligt efter lovens § 22 a over for den enkelte modtager af ordinært og ekstra børnetilskud kan og skal udsendes anmodning om modtagerens fortsatte status som enlig forsørger. For at undgå tvivl om, hvorvidt anmodningen er modtaget, forudsættes det i lighed med tidligere, jf. herunder bemærkningerne til lovforslag nr. L 89 1997-98, at denne er fremsendt ved anbefalet brev og med svarfrist som hidtil i § 22 a fastsat til en måned. Dertil følger det af de almindelige forvaltningsretlige regler, at modtageren skal have skriftlig meddelelse om ophør af ydelsen.

Forslaget kan betyde, at den enkelte modtager af tilskud ikke nødvendigvis ved, på hvilket tidspunkt inden for det enkelte kalenderår den særlige anmodning om bekræftelse udsendes. Kommunen kan således over for den enkelte borger selv fastsætte tidspunktet for, hvornår den vil udsende den særlige anmodning. Det skal stå klart for modtageren, at der er tale om en anmodning efter lovens § 22 a med den retsvirkning, at manglende modtagelse af bekræftelse medfører ophør af udbetaling.

Samtidig opretholdes kommunens generelle pligt til at sikre, at udbetaling af børnetilskud til enlige forsørgere alene sker til de personer, der opfylder betingelserne for at få ydelserne udbetalt. Som led i denne kontrol kan kommunen - ud over den anmodning, der følger af lovens § 22 a - udsende anmodning om skriftlig bekræftelse om fortsat status som enlig forsørger. Manglende returnering af en sådan bekræftelse vil ikke i sig selv bevirke, at udbetaling af børnetil-

skud ophører - i modsætning til anmodningen, der følger af § 22 a.

Der ændres ikke ved de fastsatte regler om, at kommunen i forbindelse med den årlige anmodning om bekræftelse af status som enlig forsørger, undersøger via folkeregistret, om der er tilmeldt flere voksne på den adresse, som modtageren af børnetilskud som enlig forsørger, er tilmeldt.

Lov om individuel boligstøtte

Den gældende boligstøttelov blev folketingsbehandlet i 1991, FT 1990-91, 2. samling: 1932, 2877, 6775, 7233; A 3453, B 989.

Efter § 78 i lov om individuel boligstøtte kan kommunalbestyrelsen afkræve andre offentlige myndigheder oplysninger, herunder i elektronisk form, som anses for nødvendige for sagens afgørelse.

Hjemlen i boligstøttelovens § 78 til at indhente oplysninger fra andre myndigheder er i dag mere begrænset end den tilsvarende bestemmelse vedrørende en række sociale ydelser, jf. retssikkerhedslovens § 12, stk. 4. § 78 giver ikke adgang til at indhente oplysninger fra arbejdsløsheds-kasser. I retssikkerhedsloven er der endvidere en udtrykkelig hjemmel til at indhente økonomiske oplysninger som led i generel kontrol, mens en sådan bestemmelse ikke findes i boligstøtteloven.

Som et led i den samlede fremadrettede indsats mod fejludbetalinger foreslås derfor en udvidelse af boligstøttelovens bestemmelse, således at kommunerne får adgang til at indhente oplysninger fra såvel arbejdsløsheds-kasser som offentlige myndigheder, og det anføres i bestemmelsen, at økonomiske oplysninger kan indhentes til brug for generel kontrol i form af registersammenkøring eller sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

Den foreslåede udvidelse af boligstøttelovens bestemmelse giver den enkelte kommune mulighed for at indhente de anførte oplysninger i samme omfang og til samme formål som oplysningerne kan indhentes vedrørende sager efter den sociale lovgivning. Hermed fjernes bl.a. en mulig barriere for fuldt ud at inddrage boligstøtten i forbindelse med generelle kontrolinitiativer der foretages i den enkelte kommune med henblik på at forebygge fejludbetaling af offentlige ydelser.

Endvidere præciseres, som det samtidig foreslås præciseret i retssikkerhedsloven, at oplysninger kan indhentes af en anden kommune end bopælskommunen. Dette sker på boligstøtteområdet bl.a., hvor en boligstøttemodtager eller et husstandsmedlem er flyt-